

ad A) Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at det fortsat er muligt at foretage frasalg for et meget betydeligt beløb. For ikke at være urealistiske og i erkendelse af, at provenuet fra privatiseringer ikke altid kommer i kassen det år, hvor salget besluttes, er der forsigtigt kun regnet med et egentligt salgsprovenue på 7,4 mia. kr. Sælges der for 7,4 mia. kr. - og bruges provenuet fornuftigt til nedbringelse af statens gæld, giver det en afledt effekt i form af rentebesparelser på op til 0,7 mia. kr.

Der kan foretages salg fra følgende tre kilder:

- i) Salg af jord og fast ejendom. Forsvars-, Kirke-, Miljø- og Trafikministeriet har fortsat meget betydelige jordbesiddelser, der kan bortsælges. Alle ministerier kan bidrage med ejendomme, der kan sælges.
- ii) Salg af aktiebeholdninger i en række selskaber. Staten har aktier el. lign. i mindst 65 foretagender. Af mere åbenlyse emner kan for eksemplets skyld nævnes: Det Danske Luftfartsselskab, Det Danske Stålvalseværk, Bella Center A/S, Dampskibsselskabet Øresund, Crown Tours ApS eller TV2-Reklame A/S.
- iii) Salg af egentlige driftenheder. Her er tale om at ændre driftenhedernes status fra statsinstitutioner til private foretagender. Der er et meget betydeligt potentiale, og derfor skal her alene nævnes et par eksempler: Statens Planteavlfsforsøg, Statens Husdyrbrugsforsøg, Kort- og Matrikelstyrelsen, Statshavnene, Statens Bilinspektion, Statens Filmcentral, Forsvarets Bygningstjeneste, DSB (helt eller delvis). Disse salg giver både éngangsindtægter og løbende driftsbesparelser.

ad B) Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at der kan udliciteres langt flere statslige opgaver, end der sker i dag. Ved udlicitering opnås erfaringsmæssigt en driftsbesparelse på gennemsnitlig 20 pct. (jf. Budgetdepartementet, «Offentlig eller privat, Rapport om privatisering og markedssføring af offentlige aktiviteter», marts 1990).

En driftsbesparelse på 2,2 mia. kr. dækker over udliciteringer af opgaver for 11-12 mia. kr. Fremskridtspartiet er overbevist om, at potentialet er langt større, men af forsigtighedsgrunde er der kun regnet med ovenstående tal i denne forbindelse. Hvis udliciteringer skal lykkes, kræver det politisk vilje til at udlicitere flere opgaver end rengøring, trykkeriopgaver og andre «nemme» områder. Af velegnede områder kan f.eks. nævnes: Vejdirektoratet, Statens Indkøb, fængselsvæsenet, miljøopgaver, besejling af småøer, Statens Information, sundheds- og uddannelsesopgaver, affaldshåndtering, skovdrift, edb. Udliciteringsudvalget har opført 260 mulige licitationsområder.

ad C) Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at hovedparten af de serviceopgaver, staten løser for erhvervslivet, bør overgå til fuld/delvis brugerbetaling. At en virksomhed har brug for en statslig service, bør afspejles af produktets pris og ikke af skatternes størrelse. I alle erhvervsministerierne (landbrug, fiskeri og industri) er der betydelige provenumuligheder i at anvende brugerbetaling.

Brugerbetalingen skal i en række tilfælde følges af deregulering således, at virksomhederne f.eks. får frit valg mellem statslig eller privat servicering. Vælges den private servicering, kan staten spare på driftsudgifterne. Som et særdeles forsigtigt skøn er angivet 1,2 mia. kr. Helårseffekten vil først komme i 1995, eftersom brugerbetalingerne kræver dels lovgivning, dels indkøring af nye principper.

ad D) På finansloven er der opført tilskud til over 150 forskellige foreninger, organisationer m.v. De beløber sig til op imod 1,5 mia. kr. Hvis disse tilskud blev reduceret/bortfaldt for et beløb på 0,5 mia. kr., er dette meget forsigtigt skønnet. I en tid med betydelige budgetproblemer må disse (ofte private foretagender) have forståelse for, at pengestrømmen ikke er konstant.

For alle ovenstående områder er der to muligheder for at indgå politisk aftale. Begge modeller kræver en genoplivning af regeringens Privatiseringsudvalg med forligspartierne.